

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Horologivm Sacerdotale Sacerdotibus tam Ecclesiasticis,
quàm Religiosis, præsertim Neomystis Ordinem diei, &
praxes indicans Opera quotidiana exactè, sanctéque
obeundi**

Dirckinck, Johann

Coloniæ, 1690

III. Ignis Et Ligna Ad Victimam Holocausti Eucharistici. Sive
Considerationes & affectus Pro Tempore Quadragesimali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50863](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50863)

finam, donec Scientiam Sanctorum
fectè calleam; & omnium virtutum
ream adipiscar.

III.

IGNIS ET LIGNUM
AD VICTIMAM HOLOCAUSTI
EUCHARISTICI.

Sive

Considerationes & affectus
Pro Tempore Quadragesimali.

Consideratio Excitatoria.

EXpende: si Christus Sacerdos in
num, & Sanctus Sanctorum triginti
trium annorum spatio, tam ad illud
entum, quàm ad incrementum hoc fac-
cium tantâ se solertiâ comparat, deli-
rio tanto anhelat, & jamjam illud au-
caturus tot ritibus & ceremoniis præ-
disponit, Cœnaculum grande stratum
trat, Agnum paschalem manducat, in
teo se præcingit, aquam in pelvim
pedes Discipulorum abluit, cum illis

discumbit, panem & calicem in manus
 sacrosanctas sumit, oculos in cœlum at-
 tollit, gratias agit, benedicit, offert, con-
 secrat, idemque Apostolos facere præci-
 pit: Quæ præparatio, quæ industria, so-
 lertia, cura Sacerdoti tot imperfectionibus
 obnoxio, mysteria sacrosancta tractaturo
 incumbet? Negotiõne tam grandi horu-
 lam denegabit, cum plures quotidie ho-
 ras levioribus negotiõlis, utinam non
 inutilibus addicat? O si cum Sacerdoti-
 bus & Episcopis sanctitate illustribus,
 noctes integras orando insumerem! O
 si cor cum lacrymis coram Deo effunde-
 rem! O si in ferventissimos omnium vir-
 tutum actus exardescerem! atque hac ra-
 tione, sicut ille, admirabiles ac prorsus
 stupendos hujus Sacramenti & Sacrifi-
 cij effectus experiri mereret!

ANTE SACRUM

Christus Animarum Medicus sanans
 omnem languorem. *Matt. 4.*

Suspiria.

*Saname, Domine, quoniam infirmus
 sum. Psalm. 6.*

K s

Do-

Domine ꝑ̄ vis potes me munda
Matth. 8.

Si tantum tetigero simbriam vestimen-
ti ejus, salva ero. Matth. 9.

Ecce Domine quem amas infirmata
Joan. II.

I. *Exercitium Fidei.*

O JESU! Veritas & vita: fide
credo in hoc admirabili Sacramen-
to, quod modò suscipere intimè deside-
re ipsa esse Divinitatem tuam, cum Pot-
tia, Sapientia, & Bonitate infinita. C-
redo istic verè præsentem esse sacratissimam
Humanitatem tuam, cum omni sua p-
fectione, & sanctitate, animam cum p-
tentiis, cum membris corpus tuum
rum & vivum, integrum & gloriosum
& hoc ipsum credo, quia tu summa Ver-
tas, & summa Veracitas dixisti: *Hoc*
Corpus meum. Matth. 26.

Credo itaque de hoc mysterio, o Sa-
vator mi! humiliter & simpliciter, quod
quid tu nobis revelasti, & per Ecclesiam
tuam credendum proposuisti. Credo idem
illud, quod creditum & prædicatum

à duodecim Apostolis. Credo idem quod creditum & conscriptum est à quatuor Evangelistis. Credo idem quod creditum & doctum est ultra mille & sexcentos annos à sanctis Patribus & Ecclesiæ tuæ Doctoribus. Credo idem quod creditum & sanguine confirmatum est ab innumeris tuis sanctis Martyribus. Credo denique idem quod testatum, comprobaturumque est à tua Omnipotentia tot miraculis prodigiis & signis.

Fallant igitur, & fallantur sensus, quod frequens est; obstrepant & blasphement Hæretici, quod detestandum est; scandalizentur cum Capharnaitis Gentiles & Judæi, quod deplorandum est: Ego tamen credo infallibilibus verbis tuis, O Jesu, quia tu dixisti, qui nec falli potes, nec fallere, utpote æterna Patris Sapientia, & prima veritas. Credo, Credo, Credo, quidquid dixit Dei Filius; nil hoc verbo Veritatis verius.

Accede igitur anima mea infirma: Ecce hic in Venerabili Sacramento præsens est Salvator & Medicus animarum, qui in momento omnes spirituales morbos,

quantumcunque tenaces radicatus depellere novit & curare, de quo olim virtus exhibat, & qui pertransendo sanabat omnes. Crede, tange, sume, & habebis.

II. Exercitium Spei & Fidei.

Magna fuit Charitas Reginae Angliae, quae Conjugi suo Eduardo venenosa sagittâ sauciato, venenum exfluxit e vulneribus, Regi sanitatem, sibi mortem accersens. At quantum major tua, mihi Jesu nos charitas effulget? ut nos vivere tu moreris; ut nos sanaremur, tu immaris, ut septem capitalibus animae nostrae vulneribus medereris, innumera precibus vulnera & pretiosissima septem balneis sanguinis tui adornas in antidota. Eademque in Sacramento reponis, ut ad ea medicamenta indies accederemus.

Accedo igitur cum firma spe & fiducia nihil haesitans: si enim totum corpus tuum & sanguinem in passione, tanto cum dolore & ignominia dedisti in lytrum redemptionem nostram: quid ni eadem dabis cum amore & benevolentia in medium nostrum & medicamentum

sanctissimo Sacramento ? Tu es ille cœlestis Archiater, qui contra hydropis singulæ & intemperantiæ, in horto Gethsemani pretiosi sanguinis tui balneum adornasti, ut nos perfectæ sanitati restitueres : Accedo ad te, & vel guttâ respersi desidero, & protinus curabor. Tu es divinus ille Samaritanus, qui contra febrim Luxuriæ (quam olim nec aqueum diluvii balneum, nec sulphureum Sodomæ restinguere valuit incendium) non vini & olei, sed sanguinis tui in flagellatione profusi antidotum præparasti, quod in calice mihi offers Eucharistico : Accedam & summam, atque ab omni deinceps graviore paroxysmo me immunem fore confidam.

Tu es expertissimus ille Medicus, qui contra vertiginem Superbiæ & hypocrisis, arrogantia & ambitionis, jactantiæ & cenodoxia sanguinis tui in spinea coronatione effusi præscribis alexipharmacum. Accedo singulari cum fiducia, & morbi hujus vim minuendam & retundendam omnino spero. Tu es ille Medicus præstantissimus, qui contra bilem & phrænesiam iracundiæ, sanguinis tui in cruceis bajulatione

one ex humero promanantis mede
præbes. Accedo, & morbi hujus infu
rariores & mitiores experiar. Tu es
Medicus omnipotens, tot olim à le
emundans; qui contra avaritiæ & Si
niæ lepram cruoris tui in vestium vie
ta detractione effusi remedium effica
ornasti; Si vis potes me mundare, om
que vel minimas etiam maculas abste
re. Tu es ille peritissimus animarum
strarum Curator, qui contra paral
acediæ, sanguinis tui è manibus pedib
vi clavorum extorti, pharmacum] con
cisti, excita me, & viva fide, certâque
illo fruar, & sanitati plenè restituar.

Tu deniq; es omnium malè habent
refugium & salus, qui contra venen
invidiæ ab antiquo serpente in orbem
vectum, aquæ & sanguinis tui è later
cratissimo effluentis theriacam præpar
O divine Archiater, qui olim tam pro
ptè sanabas omnes morbosos & oppre
à diabolo, nunquid hodie dum manus
abbreviata est? cum fiducia singulari
cedam hodie, calicem salutaris accipias
& sanguinis tui potionem hauriam,

fructu
eum et
isti,
lus, ut
plices
mittas.

O M
eg
mea cu
mio la
neror,
es; si c
quia in
omnib
bros.

Si v
Medic
tiâ tant
impati
qui un
infirm
vertice

Si t
quero
humid

fructus eos percipiendos, ob quos olim eum effudisti, & in calice sacro reposuisti. Tantùm supplico, ô spes mea & salus, ut ejus pretium mihi specialiter applices, atque ab omni infirmitate me dimittas.

III. Exercitium Desiderij.

Omnia in te reperio, Salvator mi, & ego non anhelem ad te? si vulnera mea curari desidero, Medicus es; si nimio labore astuo, fons es; si peccatis oneror, justitia es; si tenebras fugio, Lux es; si cibum quæro, alimentum es: & quia in Sacramento totus es, ideo pro omnibus in eo remedium invenio. *S. Ambrosius.*

Si vulneratus Chirurgum; si infirmus Medicum tanto desiderio, & impatientiâ tantâ desiderat: quanto desiderio, & impatientiâ me ad te anhelare necesse est, qui undique vulneror, totus langueo, & infirmor; ita ut à planta pedis usque ad verticem non sit in me sanitas?

Si tam sollicitè panem quotidianum quæro, inventumque quotidie sumo; ut humidum radicale, quod calor natus ab-

absumit, nutrimento continuo reparatur non longè avidius panem hunc substantialem ambio; cùm anima meam morem proprium in se habens, contra virtutem ejus depascentem, summe indigeat, ut frequenti panis hujus consumptione restauretur.

Quemadmodum desiderat cervus fontes aquarum; ita desiderat anima ad te Deus: deficio enim, nisi à te reparar; vires amitto, nisi à te sustentor, deus sum ad resistendum, nisi à te confortor. *Arui enim cor meum, quia oblitus comedere panem meum.* Psalm. 103.

IV. Exercitium Humilitatis.

Sed quomodo ausim appropinquare tibi, O cœlestis Samaritane? Ego enim sum homo ille miser & miserabilis, descendens ab Jerusalem in Jericho, incidit in latrones infernales, à quibus delinatus donis supernaturalibus, & plagis lethalibus peccatorum acceptis, semivivus relictus est. Cujus vibices & reliquias etiamnum quandoque experior. Quò confugiam miser, nisi ad Patrem misericordiam? quò confugiam æger nisi ad

Medicum vitæ? Tu enim dixisti, non esse opus valentibus medico, sed malè habentibus:

Confugio igitur ad te, O Samaritane misericordissime! ut vulnera & vibices peccatorum meorum sanes: ut vinum sanguinis tui pretiosi, & oleum Misericordiæ infundas: ut gratiæ tuæ jumento me imponas, & in domum tuam me deducas, curamq; mei semper habeas. Confugio ad te, tanquam ægrotus ad Medicum, ut per Sacramentum hoc salutare, tangam te, & Virtus à te exeat; ut mihi appropinquans omnipotentiam tuam exereras, & dexteram Majestatis tuæ in me extendas, atque ab omnibus infirmitatibus meis me liberares.

O humillime Samaritane! quis unquam Medicorum adeò se abjicit, & ad quoscunque etiam vilissimos homunciones sese demittit? ô Amor immense! amor infinite! quousque summam Majestatem in stupendo hoc Sacramento deprimis! Demisisti te olim, mi Redemptor, ad pedes proditoris Judæ: sed demittis te etiam nunc ad pedes Hæreticorum: ô hor-

ror

tor ! demittis te , ô dilectionis excellens
ad ora tot Superborum & avarorum
tot helluonum , & ganeonum indigne
fufcipientium. Demittis te , ô ab
amoris ! ad pedes Magorum & Sagan
Veneficorum & ftrigum , qui graviter
quandoque te inhonorant , & male
abutuntur.

O Amor immense ! ficcine oblivifcitur
ris fumæ Majestatis & Celſitudinis
idque propter paucas animas tibi gratias
ut eas reficere , tecumque intimo amicitie
vinculo conjungere valeas ? atque enim
propter me hominem minus gratum
peccatorem ? O quas grates rependam
mori tanto ? quouſque ego viciffimè
demittam amore tui ? Ad pedes ſervorum
tuorum , ad pedes omnium mortalium
Salvator humillime , per demiffionem
am ineffabilem & diviniffimi hujus Sacramen-
ti virtutem , concede mihi
hanc humilitatis gratiam. Amen.

V. Q U E R E L A.

U Num eſt , ô cœleſtis Medice , & omnipotens
Thaumaturge ! quod vehementer ſtupeo ; de quo merito con-
ſidero

ti mihi videor, sed me capere non posse
 profiteor. Medicina corporis & sanguinis
 tui infinitæ virtutis, in Sacramento toties
 mihi applicatur; & ego tamen sanitati non
 restitutor? fimbria vestimenti tui semel
 tacta Hemorrhoidiam illicò sanat; & in
 me sacratissima caro tua & sanguis preti-
 osum idem non præstat. Ubi obsecro,
 defectus residet; utique non in Medico,
 aut medicamento; sed in ægroto. Lingua
 mea nemendo nimis Jesu sanguine toties
 rubescit; & tamen in vitiis suis inolit
 mordicus persistit, gulam non frœnat,
 delicias non spernit, loquacitatem & lu-
 bricitatem non corrigit. Manibus meis
 toties sanctissima membra tua contingo,
 & mea tam parùm mortifico, sensualita-
 tésque eorum tam segniter domo. Ah! non
 tuâ, sed meâ culpâ, & quidem maximâ
 hæc accidunt, ô Jesu! In primis enim
 frustra medicinam adhibeo, si â noxiis ca-
 vere & abstinere renuo: deinde carnem
 quidem tuam manduco, sed aliud esurio:
 sanguinem tuum haurio; sed aliud sitio;
 nimirum divitias, honores, voluptates,
 & commoditates proprias. Denique vix
 in-

intras sub tectum meum, & ego intrane
 nē mox exeo, mentem ad alia diver
 tantūmq; Hospitem non, ut par est, excipio
 & tracto: atque hac ratione obfisto,
 Virtutis i finitæ medela in me vim
 exerat. Tange me hodie Salvator am
 tissime, ac sumpto vivifico Sacramen
 tus virtus à te exeat & gratia, quâ defec
 hosce seridē corrigam, & post toties
 pra efficaciam infinitam antidota, tandem
 nitatem & sanctitatem constantem effu
 citer obtineam. Amen.

Oratio ad B. V. Mariam.

Dolorosissima Virgo Maria, quæ
 tuo Crucifixo summo cum amore
 stitisti; humillimè te deprecor, ut
 sacrificanti assistere digneris, quo sacri
 cium hoc incruentum in commemor
 onem illius cruenti ita peragam, ut
 osos utriusque fructus consequi mere
 Amen.

Oratio ad S. Angelum Custodem.

Adis mihi ô sancte Angele mi Custode
 cum omnibus Angelis Christo pariter
 famulantibus; Animæ meæ cœnaculum

vitiis purgate ac virtutibus exornate; ut dignum reddatur, in quo purissimus novæ legis Agnus spiritualiter sacrificetur, & cum gustu ac fructu comedatur, Amen.

Oratio ad Sanctum hodiernum.

Gloriosissime Sancte N. obsecro te, hanc mihi à Christo patiente gratiam exora; ut Dominicæ passionis mysteria, in Missæ sacrificio adumbrata, eâ devotione ac mentis teneritudine commemorem, quâ tu in terris degens eadem commemorasti. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

SUB SACRIFICIO.

I. *Imaginare tibi jam Hortum Gethsemani, jam atrium Pilati, aliàs montem Golgothæum, in quo sacrifices; te verò veluti variis morbis obnoxium iatuere; talémque te sub introitu agnosce, sub Confiteor palàm profiteri. Sub Kyrie à SS. Trinitate misericordiam & miseriarum tuarum medelam exposce.*

II. *Sub Epistola & Evangelio; exemplo aliorum morbidorum à Christo sanatorum spem curationis certam concipe; & sub*

sub Credo fidem excita, omnipotentia
possit, sapientia, quae mille remedia
Bonitatis, quae opitulari ardentem velle

III. Sub Offertorio & Praefatione
gita Coelestem Medicum se accingere
nare, ingredi Hierosolimam ad conficienda
alexipharmaca contra tua pathima

IV. Sub Elevatione honora & ad
Medicum propter necessitatem tuam
corporis ac sanguinis eius pretiosi medica
menta tibi applicari postula.

V. Sub Agnus Dei, ut tuorum
votius Mundi peccatorum morbos
feruenter pete, & sub Domine non
dignus, cum Centurione indignum te
nosce & profiteri, in cuius Domum
mundam caelestis Medicus descendat.

VI. Sub Communionem te à divino
dicotangi, & ipsiusmet manu medica
menta applicari tibi persuade. Sub
lectis post Communionem pro honore
amore tanto gratias age, & à Sacro
canticotrium puerorum lauda.

VII. In Recollectione eosdem affectus
continua, Medicumque caelestem quodam
modo circumduc per cordis tui hospitium

partes affectas ostende, rogans ut omnibus
externis & internis animæ morbis medea-
tur.

POST SACRUM.

In eos erumpe affectus, quos eliceret
infirmus plurimis morbis gravatus, & de-
positus, adveniente totius mundi peritissi-
mo, benignissimoq; Medico.

AFFECTUS

Ad Christum Animæ Medicum.

I. *Actus Fidei, & Spei.*

I. **V**enisti magnus de cælo Medicus,
quia magnus in terra jacebat ægro-
tus. Benedicta sit hæc ineffabilis misericor-
dia! Adoro te mihi nunc intimè præsentē,
potentissimum Auxiliatorem, afflictis om-
nibus olim tam mirabiliter opitulantem.
O cælestis Thaumaturge! tu potens es in
sermone; tantum dic verbo & sanabitur
anima mea. Tu potens es & in opere; si
tantum tetigero vivâ fide & fiducia, sal-
vus era. Credo, Domine, te id posse, cre-
do quoque te id velle, tantum adjuva me,
ut ex parte mea nihil deficiat, & statim
salvus & sanus ero.

II.

II. O Domine! in miseros & infirmos omnes beneficentissime! ego debilis languidus à te plenam animæ sanitatem me obtenturum firmiter spero: si morbos corporales olim tam promptè expedite curabas, haud dubie magis promptius hodieum animæ infirmitatem magis noxias & periculosas depelles.

III. Hemorrhoidiam duodecim annis fluxu sanguinis laborantem, fimbriæ tactu extemplo sanasti: & pretiosi corporis & sanguinis tui contactu fluxu vitiorum meorum me non sanasti.

IV. Paralyticum triginta octo annos habentem in infirmitate sua; sed hominem non habentem, qui eum motâ per aquam aquâ in piscinam mitteret, è piscinâ sanasti; & me spiritali tora paralyti laborantem, & hominem paralyti te non habentem, curare recusabis. mitte me in pretiosi sanguinis tui contactum, & animam meam infirmam sanitati restituere.

V. Mortua resurgit Filia Archidiaconi tactu corporis tui, dum ejus manum tenens ais: *Puella surge, & quomodo*

non vivam ego, non tantum tangens sed
& manducans carnem tuam & sanguinem
tuum bibens? præsertim cum tam diser-
te promiseris: *Qui manducat meam car-*
nem & bibit meum sanguinem habet vi-
tam aeternam Joan. 6.

II. *Actus Fiduciae.*

I. Si tanta vis sub veteri Lege erat in figu-
ra, quanta in Legis novæ figurato erit?
Ejus carnis Agni & sanguis ejus domibus
aspersus à morte præservabat Hebræos,
cum omnia Ægypti primogenita perirent:
& tua, O Agne Dei! caro & sanguis sacra-
tissimus me à morte tueri & vitam spiri-
tualem conservare non poterit?

II. Si tanta virtus erat in Umbra, quan-
ta in veritate erit? Manna cibus erat me-
dicinalis, & à morbis comedentes præser-
vabat: *non enim erat in tribubus eorum*
infirmus Psalm. 104. Quid igitur non
efficies, O divinum Manna, millies effi-
cacious! quos morbos quantumvis invete-
ratos & radicatos non abiges?

III. Manna illud antiquum, licet
morbos curaret, à morte tamen & senectu-
te non præservabat: *Patres enim nostri*

L

mandu-

manducaverunt Manna & mortui sunt
 qui verò manducat hunc panem, hoc
 vum manna, *vivet in aeternum*. O Ma
 na cœleste à morbis vitiorum libera
 à senectute, torpore & tædio virtutis
 præserva: ac denique à morte tam
 peccati, quàm secundâ æternæ dam
 nationis potenter me defende.

IV. Omnia hæc ut obtineam
 certiusque, ô verum & divinum
 & cœlestis Ambrosia! excita me,
 me, degustem in spiritu suavitatem
 quæ in hoc Sacramento tanquam in
 plenariè latet! ut spiritu tuo hausto
 gustato, omnia terrena desipiant,
 carnalia in amaritudinem mihi convert
 tur. O Sanguis pretiosissime! lava
 peccatorum maculis, sana me à
 bus inordinatis, sanctifica me
 cimeliis! O Sanguis nobilissime!
 me fidei vivacitate, eleva me
 tudine, accende me divinæ Charitatis
 ne! O Sanguis efficacissime!
 magnanimitate patiendi, inebria me
 derio martyrii, absorbe me ab omni
 creato, in totum esse increatum

Quod si devotionem protrahere lubeat,
 ac per tempus liceat, more claudorum &
 mendicorum defectus suos ostentantium,
 ut ad commiserationem spectatores move-
 ant, quodammodo circumduc cœlestem
 Archiatrum, per animæ tuæ nosocomium,
 morbos tuos spirituales ei ostende, mede-
 lam exposce, atq; ut Eliseus mortuum Su-
 namitidis Filium resuscitaturus, os ori-
 oculos oculis, manus manibus apposuit; sic
 et tuâ membris Christi, membris tuis ap-
 plicatis sanitatem & vitam spera.

ORATIO AD MEDICVM COELESTEM.

O Cœlestis Samaritane! ecce, quot pla-
 gis peccatorum faucibus, quot morbis
 vitiorum afflictus decumbo. Domine, si
 vis, potes me sanare: nam ecce languent
 & oculi mei curiositatis vitio, sana
 & averte ne videam vanitatem. Lan-
 guet lingua & os gulæ & vitiosæ loquaci-
 tatis morbo: ah! pone custodiam ori meo,
 ne delinquam in lingua mea. Languet
 meum amore proprio & corpus to-
 tum peccati fomite, tolle utrumque à me.
 Languet anima superbix, iræ & concupi-
 scentiæ febribus; illas, obsecro, rore gratiæ

tuæ exstingue. Languent manus ne
nuè laborent pro gloriâ tuâ ; languent
pedes ne constanter ambulent in via
is ; confirma me, Domine, in hac
& statue pedes meos tanquam cervorum
ut alacriter viam mandatorum & confi
rum tuorum curram, donec comprehen
dam, & videam facie ad faciem in con
quem nunc absconditum adoro & ve
tor in augustissimo Sacramento. Amen.

III. *Suspiria ad sacros Christi
Domini Pedes.*

O Jesu expertissime Animarum me
rum Medice! ego debilis & infirmus
ad Pedes tuos sacratissimos prostratus
eosdem in spiritu exosculor, ac per
pedum, id est affectuum meorum
forum sanitatem mihi conferri, unico
sidero.

I. Hi enim sunt pedes illi speciosissimi
per pagos & oppida Judææ & Galilææ
indefessè circuierunt, ut Evangelium
nuntiares, infirmos quæreres, & a
guoribus omnes per sanares : per eos
igitur, ô Jesu! & me infirmum san
restitue.

II. Hi sunt pedes illi potentes, qui undas & maria, velut aridam calcârunt: per eos, ô Jesu! obsecro, fac me generoso animo aquas tribulationum hujus vitæ percurrere; & tentationum procellas absque interitu pertransire.

III. Hi sunt pedes tui amabiles, ô Jesu! quos Magdalena devotè osculata fuit, lacrymis rigavit, capillis tei sit, & unguento pretioso perunxit. Ah! ad eosdem admittite me, atque intimum mihi peccatorum meorum dolorem impertire; ut & ego illos lacrymis abluere, omniumque virtutum unguento illinire valeam.

IV. Hi sunt pedes tui benigni, mi Jesu, ad quos Chananæa & Leprosi procidentes sanitatem recepêre. Ah! misere mei: leprâ spirituali inficior; munda me: inordinatis concupiscentiæ moribus agitor; fluctus compone & sanitatem animæ meæ infirmæ quantocyus accelera.

V. Hi sunt Pedes tui, mi Jesu, olim Cruci clavis affixi, copiosum distillantes sanguinem, in animarum nostrarum alexipharmacum. Ah! vel stillulam mihi applica, & affectus meos inordinatos, qui-

bus velut pedibus ad illicita ambulo, c
 cifige, languorem excita, teporem diff
 acediam sana, ut semitam virtutum tu
 rum alacrius decurram. Amen.

*IV. Suspiria ad sacrosanctas
 Christi Domini Manus.*

O Jesu desideratissime! à pedibus tu
 ad sacrosanctas manus tuas ascende
 easdemque amanter in spiritu exoscula
 ac per illas manuum id est operationum
 mearum emendationem efflagito.

I. O Manus purissimæ Domini me
 toties in oratione ad Patrem cœlestem
 vatae; obsecro mihi spiritum gratia
 precum concede; ut orans manus per
 semper in cœlum elevem.

II. O Manus thauinaturge mei
 vatoris! quæ olim sarcophagum con
 gendo Filium Viduæ suscitastis; quin
 panibus multiplicatis, quinque millia
 minum satiastis; cœci nati oculos luto
 lito aperuistis; mulierem ad terram in
 vatam erexistis. Ah tangite & me, m
 tuus fui, resuscitate me; famelicus s
 pascite me; cœcus sum, illuminate
 ad terram terrenaque depressus sum,

gite me, & ad cœlestia, æternaque me
accollite.

III. O Manus liberalissimæ! quæ cor-
pus & sanguinem Redemptoris mei Apo-
stolis in cibum & potum animæ porrex-
istis: hanc mihi, quæso præstate gratiam,
ut divinam hanc escam pari cum Apo-
stolis affectu & effectu recipiam.

IV. O Manus beneficæ! quæ post tot
miracula patrata, post tot beneficia affl-
ictis præstita, cruci tandem affixæ, Sanguinis
pretiosi balneum effudistis: Ah manus me-
as toties ad illicita extensas, mundate, ope-
ra manuum mearum imperfectionibus ple-
na purgate, desideria mea inordinata cru-
ci affigite; ut vobiscum Christo confixus
sim cruci, atque in eadem vivam & moriar.

V. O Manus gloriosæ! vulneribus ve-
stris velut rubinis & stellis radiantes, Tho-
mam Apostolum ex contactu fide illu-
strantes & Charitatis igne accendentes,
ac denique in ascensione ad cœlum plus
quàm quingentis Fratribus benedicentes.
Et me incredulum, obsecro, in fide ro-
borate, tepidum in amore perficite, ut
benedictionem cœlestem promerear.

L 4

V. Suspi-

*V. Suspiria ad sacratissimum
Christi Domini Latus.*

A Manibus ad Latus tuum sacratissimum transeo, Redemptor amantissimum illudque in spiritu reverenter exosculor, ac in eo refugium quaero.

I. in hoc amabili Latere cor refidens inexplicabili amore nostri, ex te velut fonte inexhausto, omnia in nos uberrimè promanant. **O** Cor amantissimum Jesu! cor meum tepidum flammis dilectionis accende, & copioso gratiarum tuarum torrente me replere dignare.

II. Hoc sacrum Latus lancea munitum apertum est, effluxitque continuo sanguis & aqua. **O** Salvator Crucifixus! cor meum timoris & amoris divini latus aperire, ut omne vitiorum virus effluat, & sanguis intret cum timore filiali: Sanguis rosaeus languidum sanat, aqua purissima immundum lavet, ab omnibus inquinamentis carnis & spiritus.

III. Hoc dulce Latus, hoc amantissimum pectus dilecto Discipulo mollis in sinu lecti extitit, super quo in ultima

suaviter recubuit. O utinam in nulla re mundi, sed in solo Jesu Corde requiescerem!

I V. Hoc Latus gloriosum Thomas dubitans accessit, manum inseruit, ac in fide resurrectionis Christi stabilitus & in Magistri sui charitate succensus fuit. O sacrum Latus! esto mihi fornax amoris: permitte, ut accedam ad te, tangam te, illuminer in te, accendar à te, nec manum cupiam movere, nisi Domini mei & Dei mei permotus amore.

V. O Desiderabile Latus! Christianorum omnium in omni angustia & tribulatione securissimum asylum: Esto mihi in domum refugii & in tutam contra omnes hostes visibiles & invisibiles immunitatis arcem; in qua locum sanctè vivendi & sanctè moriendi securum inveniam. Amen.

V. *Suspiria ad Sacrosanctum*

Caput Christi Domini.

A-Latere ad Caput tuum venerandum venio, mi Jesu, illudque cum sensibus tuis externis & internis ad Salutem nostram operandam adhibitis, in spiritu

L 5

reve

reverenter exosculor, ac sensuum meorum medelam efficacem requiro.

I. O Caput sacratissimum mei Salvatoris, spinis perforatum, arundine percussum cum summo dolore & ignominia! ah! capitis mei languores sana; ut non quam peccatorum meorum spinis decoreps te pungam, sed virtutum omnium rosas te coronem.

II. O Caput propterea exaltatum in gloria & honore coronatum, & sicut mille soles in cælo radians per totam eternitatem: ah! quando impones capiti meo coronam gloriae; sim ego nunc inter chariora membra tua: sim inter illustres justos tuos; ut aliquando cum iis velut sol in regno Patris tui refulgeam.

III. O Facies Christi amœna! olim nimio nostri amore velata, cæsa, confusa & adeò deformata, ut neque species tuaeque decor in te permaneret: nunc velut speciosa præ filiis hominum, in quam considerant Angeli prospicere, specie tua pulchritudine tuâ in æternum non fatidici. O si & ego amore tui genas meas tremem vellentibus, & faciem meam

averterem à conspuentibus in me ! O si
coram te semper in sanctitate & justitiâ
ambularem ; & nunquam voluntariè vel
minimum tibi displicens admitterem ! O
si æternùm cum Angelis & Sanctis tuis
facie ad faciem te contemplari valerem !

IV. O benignissimi Salvatoris mei
Oculi, uno aspectu Matthæum & alios ad
sequelam attrahentes ! ah ! me quoque be-
nignè respicite, & ad perfectam imitatio-
nem pertrahite ! O piissimi oculi, in re-
suscitatione Lazari, in curatione Surdi &
Muti, in institutione Venerabilis Sacra-
menti, aliisque precibus toties in cœlum
elevati ! Docete me, oculos meos tam in
oratione, quàm in Sacrificio devotè in
cœlum elevare : & in omnibus operibus
per rectam intentionem in cœlum respi-
cere, & unicum Dei gustum & beneplaci-
tum spectare ! O misericordes oculi, in
præsepio, in aspectu Jerosolymæ, & in
cruce lacrymis perfusi ! ah ! lacrymarum
tam pretiosarum me participem reddite !
date siccis oculis meis fontem lacryma-
rum, quibus totius vitæ meæ malè trans-
actæ peccata amarè defleam, & perfectè

L 6

deleam

deleam ! O oculi summè tremendi ! in
tremo Judicio damnandos aspectu ter-
ribili veluti fulmine perculsuri : nunc
benignè me respicite donando gratiam,
tunc blandè annuendo vocetis ad glori-

V. O Aures benevolæ Domini me
semper, orantibus patulæ ac benignæ,
Passione tot convitiis, contumeliis & blas-
phemiis oppletæ: ah ! precibus tam me-
quàm omnium Fidelium semper clem-
ter patete; nobisq̃ue contumelias, & in-
tractiones sine offensa, patienter & libe-
ter sufferendi gratiam concedite, Amen

VII. *Suspiria ad reliqua SS. Christi*
Domini Membra.

I. O Lingua melliflua & Gustus
Redemptoris, fame & siti, felle
aceto, mei amore, cruciati ! ah ! omnia
sensualitatum mearum culpas mihi indi-
genter condonate, & temperantiæ per-
fectæ virtutem mihi imprimite.

II. O sacrum Os Domini & Doctrina
mei ! Tu olim Evangelium annuncia-
tu peccatores convertisti, tu Magdalenam
absolvisti, atque in judicio ultimam sen-
tentiam Reprobos sententiam, instar tonitru-

contorquebis : ah ! concede mihi secundum Evangelium tuum vivere, exemplo tuo ex spiritu prædicare, animasque convertere, peccatorum meorum, etiam occultorum indulgentiam & absolutionem mihi impertire, atque in die Judicii tremendâ, prolatâ felici sententiâ, cum Benedictis in Paradisum me evoca.

III. O Humeri patientissimi, grandi Crucis pondere gravati & vulnerati ! omnem meam in adversis impatientiam depellite; atque ad crucem undecunque immissam alacriter portandam me animate & fulcite. O Humeri Boni Pastoris ! qui ovem perditam, id est humanum genus, tanto labore quæsitam, & denique inventam in ovile cœleste reportastis: ah ! & me ovem perditam, sed revertentem & poenitentem suscipite, cœloque inferte, Angelicis cœtibus cum gaudio illorum associandam.

IV. O Corpus sacratissimum mei Redemptoris ! pro me fatigatum, vulneribus concisum, vestibus nudatum, ac tandem cruci affixum & præ dolore mortuum. Ah ! debile corpus meum ad labores & vulne-

ra, amore tui amplectenda, confite-
 ta: nuditatem meam, virtutum tuarum
 chlamyde contege: carnem meam cum
 vitiis & concupiscentiis crucifige; ut cum
 omnibus creatis mortuo, mihi vivere Chri-
 stus sit, & mori lucrum.

V. O Corpus gloriosissimum Regis
 terni! tertia die à mortuis resurgens, ce-
 lorum Regiam conscendens, atq; ad dex-
 teram Patris sedens in summa Majestate
 & gloria: obsecro suppliciter: hoc me-
 um corpus meum, post vitam in labo-
 ribus & ærumnis transactam, in die nomi-
 ni ad vitam meliorem resuscita: illud
 configuratum corpori claritatis tue in-
 in cœli adyta, ut tecum regnet gloria
 & immortale in secula. Amen.

Subjungatur: Anima Christi sancti-
 fica me. *Et petatur Benedictio.* Bene-
 dicat me omni benedictione spirituali
 cœlestibus, JESUS CHRISTUS pro me
 crucifixus.

